

ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ У ВИЩОМУ МЕДИЧНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Андрейко С.С.

Медичний коледж вищого державного навчального закладу України
«Українська медична стоматологічна академія»

Розкрито інноваційні форми методичної роботи педагога в системі вищої освіти. Акцентується увага на особливостях використання технології професійного розвитку викладача, розбудові концептуальної моделі консалтингової діяльності методичної служби.

Ключові слова: навчальний процес у вищій школі, методична робота, форми методичної роботи, консалтингова діяльність, портфоліо.

На сучасному етапі розвитку одним зі стратегічних завдань модернізації системи освіти в Україні є формування освіченої, інтелектуально розвиненої, життєздатної особистості, спроможної визначати й реалізовувати мету саморозвитку та самовиховання. Метою освіти є становлення людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення освітнього рівня народу.

На досягнення цих цілей спрямовані зусилля вищої школи України. Навчальний процес у вищій школі - це система організації навчально-виховної діяльності, в основу якої покладено органічну єдність і взаємозв'язок діяльності викладача і студента, спрямованої на досягнення цілей навчання, розвитку особистості студента, його підготовки до професійної діяльності. Ефективність навчального процесу в першу чергу залежить від високої компетентності та педагогічної (методичної) майстерності викладача, що є результатом вдалої організації управлінської діяльності методичної служби в навчальному закладі.

Зміст методичної роботи у вищому медичному навчальному закладі має комплексний характер і реалізується за такими напрямками діяльності:

- організація контролю та діагностики педагогічної діяльності викладачів;
- створення сприятливого морально-психологічного клімату в педагогічному колективі, формування творчих груп, схильних до запровадження інноваційних перетворень навчально-виховного процесу, реалізації досягнень кращого педагогічного досвіду;
- консалтингова діяльність методиста, яка полягає у вивченні потреб педагогічних працівників, у розробці змісту, методів і організаційних форм консультування.

Особливої актуальності набуває консалтингова діяльність. Дослідження теоретико-методологічних підходів розбудови концептуальної моделі консалтингової діяльності методичної служби та управління нею представлені в працях із:

- соціального управління - В. Афанасьєва, Є. Березняка, Д. Гвішіані, М. Фоллет та ін.;
- з філософії освіти і загальних питань педагогіки -В. Бондаря, І, Зязюна, Ю. Конаржевського, Т. Шамової та ін.;
- психології - Л.Виготського, В.Давидова, Л.Карамушки;
- проблем управлінського консультування - Н.Коломінського, М.Войтовича, О.Винославського, В. Верби, Л.Зайцевої;
- питань управління педагогічними системами - С.Вершловського, Г Горської, Л.Даниленко, Г.Дмитренка, Г.Єльнікової, І.Жерносека, Л.Калініної, В.Маслова, М.Поташніка, В.Пікельної.

Л. Татяанченка, П.Третьякова, П.Худоминського, Е.Хрикова Г.Щукіної та ін.;

- оновлення організації системи оперативного науково-методичного та управлінського консультування - Н.Бутенко, В.Гончарова, А.Єрмоли, М.Поташника, А.Пригожина, І.Прокопенка, Д.Татяанченка, П.Третьякова.

Консалтингова діяльність здійснюється методистом із використанням різних видів консультування, які забезпечують розвиток індивідуальних потреб кожного викладача в професійному зростанні, а саме: організація та планування діяльності, організація навчально-виховного процесу, атестація та підвищення кваліфікації, особливості методики викладання, методичне забезпечення навчально-виховного процесу, позааудиторна робота, інновації, використання ІКТ у навчально-виховному процесі, моніторинг рівня знань студентів [2].

Щоб досягти успіху в роботі колективу, залучити і зацікавити кожного викладача до процесу підвищення своєї професійної компетентності, важливо поряд із традиційними формами методичної роботи використовувати тренінги, дискусії, ділові ігри, науково-практичні конференції, педагогічні читання, круглі столи, методичні посиденьки, портфоліо.

Новою формою професійного розвитку викладача є портфоліо. Технологія портфоліо концептуально пов'язана з новими завданнями модернізації освіти, новим розумінням суті навчання впродовж усього життя. Найбільш вагомими є так звані «портфоліо-процеси», які ілюструють насамперед спільні зусилля в процесі розвитку як окремого фахівця, педагогічного колективу, так і освітньої організації, суспільства в цілому.

Незалежно від змістового наповнення поняття «портфоліо», його функція полягає в тому, щоб допомогти суб'єктам освітньої діяльності повірити у свої сили та можливості разом зробити світ кращим: здоровим, справедливим, багатим. Базовими завданнями роботи над портфоліо є навчитися системно мислити і діалогічно взаємодіяти для підвищення якості життя. Отже, портфоліо покликане, по-перше, донести громадськості інформацію про те, що насправді особистість уміє робити і якими здібностями володіє; по-друге, створити простір, у якому можна вільно висловлювати думки, ділитися враженнями, обговорювати проблеми; по-третє, оцінити себе, осмислити способи особистого вдосконалення. Окреслені пріоритети свідчать, що найважливішою є саме розвивальна роль портфоліо.

Портфоліо - це опис педагогічних якостей і досягнень педагога, що включає перелік документів, які нормують уявлення про специфіку роботи і рівень професійної ефективності [1].

Використання портфоліо дає можливість:

- окреслити траєкторію розвитку педагога, прослідкувавши еволюцію професійної педагогічної діяльності;
- продемонструвати лінію та способи її досягнення;
- визначити перспективи розвитку професійного зростання педагога:
- систематизувати навчальні матеріали і напрацювання;
- презентувати досягнення колегам;
- послужити основою для участі в конкурсних і грантових програмах, семінарах, тренінгах, конференціях тощо.

Плануючи професійний розвиток, педагог складає власний план дій з урахуванням своїх сил і слабких сторін. Дбаючи про безперервний саморозвиток, він приділяє належну увагу самоаналізу як засобу самопізнання, роботі над метою, пріоритетами; він послідовний у діях, управляє власними емоціями, визнає власні помилки і сприймає їх як корисні уроки [3, 147-148].

Поліпшення якості та ефективності педагогічної освіти треба шукати в нових підходах до власне освітнього процесу - виходу за межі традиційних інституцій та ієрархій, пошуку нових можливостей. Нестандартні форми методичної роботи дають змогу активізувати особистісний потенціал педагогів створити умови для пошукової дослідницької діяльності.

Список використаної літератури

1. Водолазська Т. Портфоліо особистих досягнень слухача курсів підвищення кваліфікації / Т. Водолазська, Р. Гавриш // Освіта Полтавщини - 2011. - №25-26. -С 64-67.
2. Верба В. А. Організація консалтингової діяльності: [навч. посіб.] / В. А. Верба, Т. І. Решетняк - К. : КНЕУ, 2000 -228 с.
3. Гоглова М. Н Как управлять профессиональным ростом педагога / М. Н. Гоглова // Народное образование. – 2011. - №9. -С. 146-153.
4. Грозій М.І. Програмно-цільове управління вищим навчальним закладом I рівня акредитації: структура і механізми /М.І. Грозій // Організація навчально-виховного процесу. -2008 - Вип. 12. - 315 с.